Anul al 58-lea 8 Pagini EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei 8 Pagini Nr. 140 Marţi 27 Mai 1941

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CALĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

REVIZUIREA IMPUNERILOR

Dacă pentru impunerea veniturilor pe exerciţiul financiar în curs, ministerul de finanţe n'a mai voit să facă uz, în ce priveşte anumite categorii de contribuabili, de sistemul reportării impozitelor din anul trecut, cu corectivul unui procent oarecare de majorare, în schimb a ţinut să adopte un sistem, care să aibă deasemeni avantajul simplităţii şi al expeditivităţii. Şi organele diriguitoare ale ministerului de finanţe s'au oprit, în ce priveşte întreprinderile comerciale şi industriale, la sistemul impunerii la cifra de afaceri, pe baza unui procent de rentabilitate, la care se aplică impozitul respectiv.

Intenţia autorilor acestei metode a fost, însă, depăşită, în cele mai multe cazuri, de organele însărcinate cu stabilirea impunerilor din comerţ şi industrie, aşa cum a constatat însuşi d. ministru de finanţe şi colaboratorii săi, cu prilejul inspecţiilor din ultimul timp, făcute prin diferite centre şi regiuni din ţară. S'a constatat între altele că organele fiscului n'au ţinut seama nici de declaraţiunile contribuabililor şi nici de registrele lor contabile, stabilind impuneri care duceau deadreptul la desfiinţarea întreprinderilor. In felul acesta plângerile repetate ce se îndreptau către minister din rândurile negustorilor şi industriaşilor, cari se vedeau impuşi la sarcini necorespunzătoare realităţii şi care întreceau cu mult puterea lor de plată, au găsit nu numai confirmarea cuvenită în constatările făcute pe teren de d. ministru al finanţelor, dar şi hotărârea sa promptă de a repara nedreptăţile şi exagerările organelor în subordine. Şi repararea a venit prin măsura revizuirii impozitelor stabilite în baza cifrei de afaceri, operaţiune ce se va efectua până la 10 Iunie a. c., potrivit instrucţiunilor clare şi precise date de ministerul de finanţe, menite să înlăture orice exces şi orice fantezie, asigurând o aşezare a sarcinilor fiscale pe baze reale, corespunzătoare capacităţii contributive a comercianţilor şi industriaşilor.

Nu mai e nevoe să adăogăm că măsura revizuirii a fost primită cu satisfacţie de toţi contribuabilii din comerţul şi industria ţării, pentru mulţi din ei ea însemnând renunţarea la hotărârea de a lăsa obloanele.

Pentruca aşezarea impunerilor să dea şi mai bine satisfacţie principiului de justiţie fiscală ar mai trebui ca, după examinări obiective, ministerul de finanţe să vie şi cu revizuirea procentelor de rentabilitate stabilite pentru unele categorii de produse şi de întreprinderi ce se cred pe drept cuvânt nedreptăţite.

Şi fiindcă în noul sistem de impunere cifra de afaceri este principiul director, s'ar cuveni să se lămurească mai precis ce se înţelege prin cifra de afaceri, care este conţinutul şi limitele ei?

Un exemplu va întări mai bine recomandaţia noastră: dacă un comerciant vinde într'un an mărfuri în valoare de 150.000.000 lei, cu care prilej a consumat timbre în valoare de 1.500.000 pe facturi, plus cheltuelile de expediere, facturate deasemeni, în seama clientelei, în acest caz valoarea totală a facturilor după cotor este de fapt 152.000.000, adică 150.000.000 valoarea mărfurilor, plus valoarea timbrelor şi expediţia.

Atunci, dacă deverul propriu zis — cifra de afaceri — este numai 150 milioane, iar celelalte 2 milioane nu reprezintă decât recuperarea cheltuielilor negustorului cu timbre, expediţie, debite în contul clientelei, este drept ca impunerea să fie calculată la cifra globală de 152 milioane?

Fireşte că nu, pentrucă negustorul vinde marfă, nu „timbre" sau „expediţie".

Şi acelaş raţionament e valabil şi pentru impozitul cifrei de afaceri la industrii.

Altminteri, impunerea după totalul facturilor, — în exemplul de mai sus — cele 2 milioane ar însemna că reprezintă impozitul la timbre, la expediţie, la impozitul cifra de afaceri, la ambalaj, adică tot ce se adaogă la preţuri pentru recuperare.

Orice lămurire oficială în aceste direcţiuni este binevenită şi ea va duce la o aplicare justă, corectă şi fără nebulozităţi a intenţiei legiuitorului.

Situaţia militară şi internaţională

MAREA BRITANIE ŞI STATELE UNITE CONTRA FRANŢEI. — OPERAŢIILE MILITARE ŞI AERO-NAVALE

de R. SEIŞANU

Planul canalului maritim Suez ce leagă Marea Mediterană de Marea Roşie

Pe când ziarele din Franţa neocupată consideră declaraţiile ce le-a făcut alaltăeri amiralul Darlan, vice-preşedintele consiliului de miniştri, privitoare la convorbirile ce le-a avut la Berlin cu d. Hitler, satisfăcătoare, va chiar având un „caracter istoric", de oarece „soarta Franţei a fost definitiv fixată în sensul unei colaborări cu Germania", presa engleză şi americană atacă politica guvernului francez din Vichy pe care o caracterizează primejdioasă intereselor Marei Britanii şi Statelor-Unite. Cu toate că amiralul Darlan a desmintit în termeni categorici ştirile răspândite în ultimul timp relative la cedarea flotei şi a colonilor franceze din Africa de nord, sau la angajarea Franţei într'un război împotriva fostei sale aliate, Marea Britanie — în urma cererilor ce le-ar fi formulat Germania; guvernele din Londra şi Washington, nu numai că atribue amiralului Darlan şi colaboratorilor săi o politică progermană şi antianglo-saxonă, dar prin măsurile ce le-au luat şi le aplică, ele tratează Franţa ca pe un quasi-inamic.

Declaraţia d-lui Eden, ministrul de externe al Marei Britanii, că aviaţia engleză nu va mai face nici o deosebire între teritoriul Franţei ocupate de germani şi teritoriul Franţei neocupate, în cazul când guvernul din Vichy va continua politica sa de colaborare cu Germania, este calificată de presa oficioasă din Berlin de „ameninţare grosolană" şi ea o atribue reproşului mareşalului Pétain, în Iunie 1940, cu prilejul încheierei armistiţiului, de a continua războiul alături de Marea Britanie.

După un comunicat oficial al guvernului francez, în ultimul timp marina de război britanică a sechestrat şi confiscat mai multe vase sub pavilion francez încărcate cu produse petrolifere şi alimentare în apele oceanelor Indian şi Atlantic, contrar principiilor dreptului internaţional maritim, în materie de navigaţiune a vaselor de comerţ.

Guvernul francez a adresat zilele trecute o notă-protest guvernului britanic, prin mijlocirea Statelor-Unite, împotriva sechestrării şi confiscării petrolierului francez, „Cheherazade", care a fost capturat în Atlantic. Ori, după ce s'a remis această notă la Londra, marina de război engleză a mai capturat alte vase franceze în aceleaşi condiţiuni conform instrucţiilor date de amiralitatea britanică.

In legătură cu acelaş acord franco-german, ministrul britanic al războiului economic a declarat că şi Statele-Unite va lua atitudine şi va aplica „o politică foarte hotărîtă" faţă de guvernul francez din Vichy.

Situaţia din Siria se complică tot din cauza tensiunii raporturilor dintre Franţa şi Marea Britanie.

In legătură cu acţiunile aero-navale din marea Candiei şi Mediterana orientală comunicatul cartierului general german anunţă că în cursul zilei de 23 Mai, în urma atacurilor date de avioanele de luptă germane trei distrugătoare britanice au fost distruse, alte trei distrugătoare avariate, iar în golful Suda dela nord-vestul insulei Creta, trei vedete rapide britanice distruse de bombe.

După comunicatul marelui cartier al armatei italiene, în acelaş spaţiu maritim, între 20—23 Mai, forţele aero-na-

(Continuare in pag. 2-a)

CRETA

II

Intervenţia marilor puteri in conflictul greco-turc

Intr'adevăr, musulmanii de data aceasta începură agitaţiile. Asasinările, incendiile, devastările se ţineau lanţ. La 27 Ianuarie 1897 cartierele creştine din Canea au fost incendiate. Creştinii şi chiar jandarmeria internaţională s'au refugiat pe vapoarele din porturi. Guvernul turc a făcut atunci cunoscut tutulor Puterilor europene că, faţă de eşecul reformelor Marilor Puteri, ea reia conducerea afacerilor cretane.

In Grecia excitaţiunea era la culme. Marile Puteri au refuzat la început să trimită vase de război pentru a se opune debarcării trupelor turceşti, dar guvernul grec hotărind să trimită trupe greceşti, ceeace a şi făcut debarcând un corp expeditionar în Creta, atitudinea Marilor Puteri s'a schimbat. Ele au trimis un protest „pro memoria" şi numeroase vase de război staţionau în apele cretane pentru a preveni orice act de agresiune din partea Greciei contra Turciei. Atunci a intervenit o propunere a Rusiei, în sensul ca forţe europene să ia apărarea insulei asupra lor până ce chestiunea va fi soluţionată. Propunerea a fost acceptată şi la 15 Februarie 1897 forţe ale celor şase mari puteri au debarcat şi drapelele lor au fost înălţate alături de acela turc în diferite părţi ale insulei. Insula era astfel dominată de trei autorităţi independente una de alta.

Amiralii Puterilor au invitat populaţia cretană să reintre în ordine. Cretanii au răspuns că singura soluţiune posibilă este unirea Cretei cu Grecia. Tulburările au continuat. Au fost atacate chiar forţele Puterilor cari au ripostat cu bombardări efectuate de vasele lor de război.

La 2 Martie 1897 guvernul grec a fost înştiinţat de Marile Puteri că acestea se opun anexiunei Cretei de către Grecia şi că, faţă de încetineala pusă de guvernul turc în realizarea reformelor promise cretanilor, Puterile sunt hotărâte să acorde ele Cretei un regim autonom absolut efectiv, cu un guvern separat sub suzeranitatea Sultanului. Această comunicare era însoţită de cererea formală ca în şase zile Grecia să-şi recheme trupele şi să-şi retragă vasele. O comunicare analogă a fost trimisă Turciei în aceeaşi zi, cu un adaos trimis la 6 Martie prin care i se cerea reducerea progresivă a forţelor ei din Creta. Grecia a răspuns la 8 Martie pe ton conciliant care nu era nici refuz absolut nici supunere pur şi simplu. Grecia propunea ca să se lase trupelor greceşti sarcina restabilirej ordinei după care se vor retrage. Ea mai propunea ca odată ordinea restabilită, Cretanii să fie consultaţi asupra modului cum doreau să fie guvernaţi.

Opiniile Marilor Puteri au fost diferite în ce priveşte acest răs-

(Continuare in pag. 2-a)

TRUPELE GERMANE

S'AU STABILIT IN INSULA CRETA

MARI PIERDERI SUFERITE DE FLOTA BRITANICĂ

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 24 Mai. — Ştirile asupra luptelor din Creta, cari au fost aduse la cunoştinţa poporului german azi după amiază, prin radio şi ediţii speciale, au produs o bucurie deosebită în întreaga ţară, deoarece s'a terminat tăcerea comandamentului armatei şi s'a anunţat o ştire importantă şi anume stabilirea trupelor germane în Creta.

Această faptă este tot atât de măreaţă ca şi toate celelalte înregistrate până acum de armata germană. Munţii din Creta, plini de prăpăstii şi de stânci, au pus paraşutiştii şi trupele de debarcare germane în faţa unor misiuni foarte grele. Trupele britanice din Creta au primit în ultimul timp întăriturí puternice, artilerie suficientă, deasemenea şi care blindate. La începutul acţiunii germane, se aflau pe insula Creta avioane britanice, iar flota engleză, în faţa coastelor insulei, a căutat zadarnic să intervină în luptă.

Cercurile militare germane subliniază că s'a reuşit în fine să se oblige flota britanică să primească lupta. Pierderile suferite de flota engleză sunt atât de mari, încât rămânerea ei în Marea Mediterană a devenit problematică. Această părere este confirmată de ştirile anunţând distrugerea unor noui vase de război britanice.

Prin aceste fapte, legea războiului modern şi anume că aviaţia este mai tare decât flota, s'a impus în mod defintiv.

Asupra modului cum se desfăşoară luptele din Creta nu se poate afla deocamdată nimic la Berlin. Evenimentele nu sunt primite cu un optimism uşuratec şi nici luptele din zilele acestea nu sunt privite ca un joc. Din contra, toată lumea este pe deplin conştientă că englezii vor apăra cu toate forţele lor insula Creta, care deţine o poziţie atât de importantă.

Toată lumea este însă ferm convinsă că acţiunea militară se va termina tot atât de victorios cum a început.

Lupta dintre flota germană şi cea britanică în Nordul Atlanticului a produs mândrie la Berlin. Tânăra flotă germană a primit cu succes botezul focului, în faţa stăpânei mărilor. Modul cum flota germană a ştiut să combată pe cea britanică, nu va rămâne fără efect asupra luptei din Atlantic.

MARI INUNDAŢII IN NOUL MEXIC

200 de persoane inecate şi 1000 de locuitori fără adăpost

New-York, 24 (Rador). — O telegramă din Carlsbad (Noul Mexic) anunţă că din cauza ploilor fluviile şi râurile din acea regiune au crescut considerabil, provocând inundaţii mari.

Până acum, peste 1000 de locuitori au rămas fără adăpost, iar vreo 200 de persoane s'au înecat.

Localitatea Carlsbad şi satele înconjurătoare au fost cotropite de un puhoi înalt de 5 metri, care a sfărâmat digurile şi podurile de cale ferată.

Ploile continuă, iar autorităţile iau măsuri de protecţie.

DECLARAŢIILE

NOULUI MINISTRU DE INTERNE AL GRECIEI

Atena, 24 (Rador). — *Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:*

D. Demestikas, noul ministru de interne al Greciei, vorbind reprezentanţilor presei, a atras atenţia asupra faptului că oamenii responsabili de izbucnirea războiului au fugit în cea mai mare grabă, dar că poporul grec este în măsură să fie stăpân pe situaţie.

Sărmana şi mica Grecie a fost împinsă la război împotriva celor mai mari ţări de pe continent, alături de care ea ar fi trebuit să se găsească atât în baza situaţiei sale cât şi în baza sentimentelor sale.

Poporul grec a fost înşelat de o clică guvernamentală. Acest război nu putea să aducă ţării altceva decât asprele urmări ale înfrângerii. Bancherii şi magnaţii marei finanţe, cari se temeau că averile lor din Londra vor fi confiscate dacă Grecia nu trece de partea Anglieei, au aruncat ţara în război de teama ca averile lor să nu fie pierdute.

Aprovizionarea Germaniei

cu materii prime este asigurată

Berlin, 24 (Rador). — *Corespondentul agenţiei Stefani transmite:*

La o reuniune a conducătorilor partidului naţional-socialist, dr. Funk, preşedintele Băncii Reichului, examinând situaţia economică a Germaniei şi a ţărilor ocupate cu deosebire în ce priveşte comerţul exterior şi materiile prime, a declarat că aprovizionarea cu materii prime este asigurată şi că s'au realizat unele înlesniri în ceeace priveşte finanţarea războiului.

Cât cheltuesc Statele-Unite

cu înarmările

New-York, 24 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite următoarele:

După o ştire din Washington, d. Morgenthau ministru de finanţe, a comunicat că guvernul Statelor Unite a cheltuit dela 1 Iulie 1940, cinci miliarde de dolari pentru armament.

Cheltuelile lunare pentru armament se urcă în momentul de faţă la cinci sute milioane dolari, însă ele vor atinge mai târziu cifra de două miliarde dolari. Până acum trei miliarde au fost cheltuite de ministerul de război şi un miliard 800.000 dolari de ministerul marinei.

Lordul Halifax

a avut o intrevedere cu d. Sumner Welles

New-York, 24 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." află din Washington că lordul Halifax, ambasadorul Angliei, a avut o lungă întrevedere cu d. Sumner Welles, vice-ministrul afacerilor străine, asupra situaţiei din Africa de Nord şi din Africa Occidentală în legătură cu acordul franco-german.

„New-York Herald Tribune" scrie că lordul Halifax s'a informat asupra punctului de vedere al guvernului Statelor Unite în legătură cu declaraţiile mareşalului Petain ale amiralului Darlan.

JUSTIŢIA REPRESIVĂ

ŞI OPINIA PUBLICĂ

de EUGEN PETIT
Consilier la Casaţie

Impreună cu d. Const. Zotta lucrăm la o sistematizare a jurisprudenţii născută pe urma noulor legiuiri penale, urmând să apară într'un volum editat de „Universul". Adunând din revistele de drept hotărîrile instanţelor judecătoreşti, am făcut plăcuta constatare a uneia dintre cele mai meritorii activităţi, datorită judecătorilor noştri în importantul domeniu al Codului Penal.

In această privinţă, activitatea de control şi îndrumare a secţiunii a doua dela Inalta Curte de Casaţie este mai presus de orice elogii. Spunând aceasta nu înţelegem să întrebuinţăm în mod inutil o simplă formulă de politeţe, dar vroim să arătăm convingerea noastră despre minunata activitate a magistraţilor din România, cari, pătrunşi de covârşitorul rol pe care ei îl joacă în menţinerea ordinei publice, deci a liniştei noastre, s'au arătat într'adevăr demni de misiunea ce le este încredinţată.

Dar ceia ce ne-a impresionat mai profund este faptul că Inalta Curte de Casaţie, lăsând la o parte o tradiţie ce socotim a fi considerată drept perimată, (căci nu mai este de mult de acord cu imprejurările prin care trece societatea actuală), a înţeles perfect de bine tendinţele legiuitorului modern, de a se preocupa şi de efectele pe care le au hotărîrile judecătoreşti asupra opiniei publice.

Pedeapsa, pe lângă caracterul ei represiv, adică acela de a produce o suferinţă fizică individului ce s'a făcut vinovat de anumite transgresări ale legii, trebuie să aibă şi un rol moralizator, deci preventiv.

Filozofii cari au explicat rolul pedepsei pot fi împărţiţi în două categorii principale. Unii, în frunte cu Kant (Principii metafizice de drept), au în vedere numai funcţiunile morale ale pedepsei, deci necesitatea că cine a săvârşit infracţiuni să le ispăşească. Alţii, ca Bentham, socot că dreptul de a pedepsi este motivat de necesitatea socială. Cum era şi natural, ambele sisteme au fost apropiate într'un al treilea, eclectic, de către Rossi, Guiot şi alţii din şcoala lor, având la bază formula că „o pedeapsă nu poate fi mai mare decât se cuvine din punctul de vedere al aspiraţiunii şi nici

(Continuare in pagina 2-a)

Se desmint ştirile despre negocieri

intre Germania şi Turcia

Berlin, 24 (Rador). — Ştirile publicate de „Gazette de Lausanne" cu privire la pretinse negocieri între Germania şi Turcia, au fost calificate Sâmbătă de ministerul de interne al Reichului ca absolut fanteziste.

S'a subliniat îndeosebi faptul că afirmaţia ziarului citat, care pretinde că o întrevedere ar fi avut loc pe teritoriul german între d. Inonu, preşedintele statului turc, şi personalităţi conducătoare ale Reichului, este în întregime inventată.

In acelaş cadru al ştirilor mincinoase — s'a adăugat la ministerul de externe — intră şi ştirile publicate de ziarul „Times" din Londra, care afirmă că în cursul conversaţiilor germano-sovietice, Germania ar fi promis Uniunii Sovietelor unele teritorii, cum ar fi de exemplu ţinutul Cars. Nu este obiceiul Germaniei — s'a declarat la ministerul de externe — să facă obiect de târguială din teritoriile sau proprietăţile altora. Asemenea procedeuri sunt privilegiul democraţiilor şi cu deosebire al Angliei.

FABRICAREA MARILOR AVIOANE

DE BOMBARDAMENT AMERICANE

A FOST INTRERUPTĂ

New-York, 24 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite următoarele:

„New-York Herald Tribune" anunţă că fabricarea marilor avioane de bombardament a fost întreruptă pentru două luni şi jumătate, din cauza unei erori a Oficiului însărcinat cu producerea acestui fel de aparate.

Industria care fabrică avioane, n'a primit aluminiu, iar experţii din această industrie au declarat că fabricarea avioanelor mari de bombardament nu va putea fi efectuată decât la începutul verei sau a toamnei anului 1943.

Formaţiune de Stukas în atac deasupra Tobrukului.

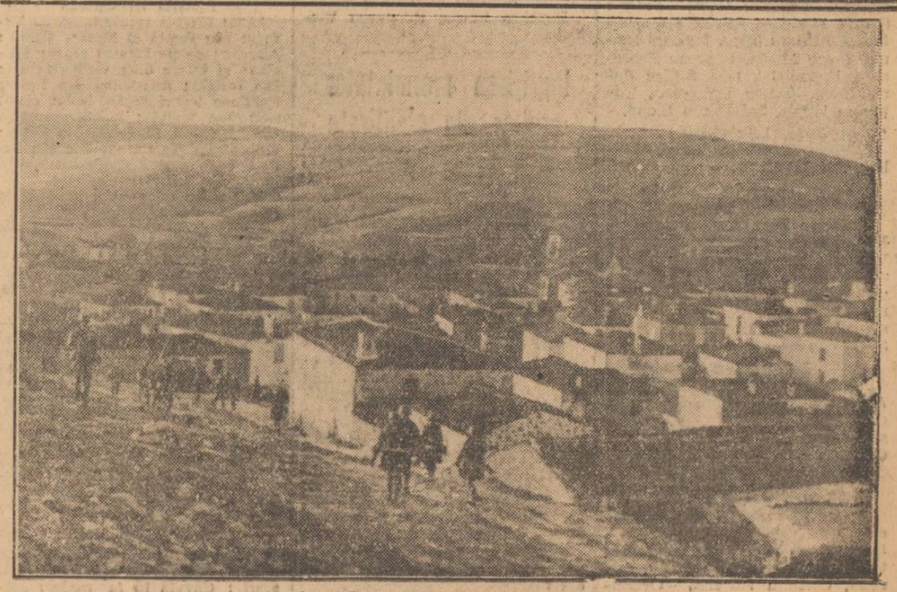

O vedere a insulei Lemnos